

เทศน์เช้า วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๐

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะเนาะ วันนี้วันพระ วันนี้วันพระนะ วันพระเพราะว่ามีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมาเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงมีพระธรรม เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรมจักขุ พระอัญญาโกณฑัญญะมีดวงตาเห็นธรรม ถึงมีพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์

ถ้าวันนี้วันพระ วันพระ เราจะมีวันพระได้ต้องมีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก่อน เวลาที่มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาปรารถนาเป็นพระโพธิสัตว์ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารถนาเป็นพระโพธิสัตว์ เห็นไหม เวลาสร้างสมบุญญาธิการ มา เห็นไหม เป็นสัตว์ เสวยชาติเป็นกวาง เป็นกิ้ง เป็นต่างๆ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นเสวยชาติ นี่เสวยชาติขึ้นมา เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมแล้วมันมีอริยสัจ มีพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ มีทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค มีสัจจะ มีความจริงใจ ถ้าสัจจะความจริง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนตรงนี้ สอนถึงอริยสัจ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค

พูดถึงความทุกข์ของเรา ความทุกข์ความยากในหัวใจนี้ พุทธศาสนาเพื่อมาขัดเกลา ธรรมโอสถ ธรรมโอสถใจ เวลาเราเจ็บไข้ได้ป่วย เราไปโรงพยาบาลไปรักษาให้หายจากโรคจากภัย พระพุทธศาสนา สอนถึงถอดถอนกิเลส ถอดถอนกิเลสออกจากใจใจ ถอดถอนกิเลสออกจากใจ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปเที่ยวสอนเห็นคนเกิด คนแก่ คนเจ็บ คนตายไข้ไหม เราก็ต้องเป็นแบบเขาไข้ไหม เราก็ต้องเกิด แก่ เจ็บ ตายไปกับเขาไข้ไหม มันต้องมีฝั่งตรงข้ามที่ไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตายใจ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสวงหาธรรมโอสถนี้ เพื่อชำระล้างกิเลสอันนี้ในหัวใจอันนี้ ให้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพ้นจากทุกข์ไป ไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย แล้วทำอย่างไรไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตายละ

เวลาเราเกิดมานะ เกิดมาแล้วเรากลัวแต่ความตายทั้งนั้น ทุกคนเกิดมาแล้วพอพูดถึงความตาย
เราไม่อยากจะตาย ไม่อยากจะตาย เพราะ เพราะว่าจะตายแล้วจะไปไหนไม่รู้ เพราะอะไร เพราะไม่ได้ศึกษา
พระพุทธรศาสนาไป

แต่ถ้าศึกษาพระพุทธรศาสนา **ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว** ถ้าทำคุณงามความดีไว้ ทำคุณงาม
ความดีไว้ จิตตคหบดีเวลาจะตายขึ้นมา เทวดาเอารถม้ามารับเลย เวลาเขาจะตายเขาตายดีไป เวลาคน
เขาตายดีเขาไปด้วยความสุข ความสงบ ความรื่นเริงของเขานะ เวลาตายทุกข์ตายยาก เห็นไหม ดิ้นรน
กระวนกระวาย ดิ้นรนตกนรกอเวจีไปนั้นนะ

เวลาตายดี เห็นไหม ตายดี ถ้าคนเราต้องเกิด แก่ เจ็บ ตาย ชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุดเป็น
เรื่องธรรมดา แต่ธรรมดาแล้วศึกษาพระพุทธรศาสนาแล้วเราทำคุณงามความดีไว้ เช่น วันนี้นั้นพระมาวัด
มาวัดมาสร้างคุณงามความดีของเรา **องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกกว่า หาเงินได้ ๑ บาท
เลี้ยงชีพไว้ ๑ สลึง ทำการธุรกิจไว้ ๑ สลึง เลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่ ๑ สลึง อีก ๑ สลึงฝังไว้ในแผ่นดิน
ฝังไว้ในแผ่นดิน** นี่ไง สิ่งที่เราเสียสละๆ ฝังไว้ในพระพุทธรศาสนา ถ้าฝังไว้ๆ ใครเป็นคนฝังละ เจตนา
ความเชื่อที่เรามาเสียสละ เสียสละหลุดจากมือเราไป แล้วมันฝังลงที่ไหนละ ฝังลงที่หัวใจใจ หัวใจที่มัน
เป็นทิพย์ๆ ใจ

เวลาเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ หัวใจเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะใจ หัวใจที่มันฝังของมันไว้ มัน
ทิพย์ฝังสมบัติของมันไว้ เวลามันไป คุณงามความดีมันเกิดเกิดตรงนี้ไง ถ้าคนมีอำนาจวาสนาอยากจะ
ประพฤติปฏิบัติ เวลาอยากประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เวลาเรามานั่งภาวนากัน คูสิ ในแนวทางการประพฤติ
ปฏิบัติ คูสิ เวลาเขาปฏิบัติกัน เป็นสัตว์ เป็นเสือ เป็นต่างๆ เห็นไหม พระโพธิสัตว์ พระโพธิสัตว์ เวลา
พระโพธิสัตว์นะ ปราภรณ์มาเป็นพระโพธิสัตว์ เวลาเสวยชาติต่างๆ ใ้ชาติต่างๆ นั้นเสวยเพราะคุณงาม
ความดีไป เป็นหัวหน้าสัตว์ เป็นผู้ที่มีคุณธรรม เพื่อสร้างอำนาจวาสนา

คูสิ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปอยู่ป่าเลไลย์ ใ้ช้างที่อุปัฏฐากองค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้านั้นก็ช้างโพธิสัตว์ ใ้ลิงที่ถวายน้ำฝั้นนั้นก็ลิงโพธิสัตว์ เวลาเขาเกิดเป็นโพธิสัตว์ เป็น
สัตว์ยังรู้จักทำคุณงามความดีไป ทำคุณงามความดีเพื่อสร้างสมบารมีในหัวใจนี้

เหมือนที่เราทำคุณงามความดีกันอยู่ไป ถ้าคุณงามความดี แล้วเราทำในหัวใจของเรา หัวใจของ
เรา เห็นไหม ได้สร้างคุณงามความดี ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่วไป แล้วถ้ามันจะเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ

มันก็เป็นผลของวิภูฏะ มันเป็นอายุขัย มันต้องเป็นไปโดยสัจจะความจริงใจ แต่สัจจะความจริงเราต้องมี เครื่องพุงชีวิตของเราไปไง ให้มันไปกับคุณงามความดี

เวลาจะถอดจะถอนมามาเวลา เวลาภาวนาขึ้นมาไปรู้ไปเห็นต่างๆ เห็นสัตว์เลือดต่างๆ เวลา คุณติ เวลาไอ้พวกไสยศาสตร์ เวลามันออกถึงออกค่างนั้นนะ เป็นลิงลม เป็นต่างๆ ไอนั้นมันไสยศาสตร์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาเสวยภพ เสวยชาติ เป็นพระโพธิสัตว์นั้นเป็นเรื่องจริง ไอ้ไสยศาสตร์ ไสยศาสตร์คืออุปาทานในหัวใจใจ คือความเชื่อในหัวใจใจ ถ้าความเชื่อในหัวใจใจ เรื่องสิ่งสาราสัตว์ต่างๆ ที่เราไปรู้ไปเห็นต่างๆ มันเป็นเรื่องอุปาทาน เป็นเรื่องผลของวิภูฏะ มันไม่เป็นอริยสัจใจ

ถ้าเป็นอริยสัจจะ เวลาเราจะประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ศีล สมาธิ ปัญญา เราทำความสงบของใจเข้ามา ถ้าใจมันสงบระงับเข้ามา ถ้ามันจะแก้ไขมันแก้ไขที่ ถ้าแก้ไขที่นี้ ถ้าจิตสงบแล้วเวลายกขึ้นสู่วิปัสสนา ถ้ายกขึ้นสู่วิปัสสนา ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค มรรคญาณ มรรคญาณ มรรคที่มันเกิดคือศีล สมาธิ ปัญญาที่เกิดขึ้น เวลาพระพุทธศาสนาสอนอย่างนี้ หัวใจของพระพุทธศาสนา เรื่องอริยสัจหัวใจของพระพุทธศาสนา

เราเป็นชาวพุทธ เราก็มีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เวลาพระพุทธเจ้าก็องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราเกิดไม่ทันท่าน เราเกิดไม่ทันท่าน เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสั่งพระอานนที่ไว้ ธรรมและวินัยจะเป็นศาสดาของเธอ ธรรมและวินัยจะเป็นศาสดาของเธอ

ธรรมวินัยที่เราศึกษาแล้ว ศึกษาด้วยกิเลสตัดมหาความทะยานอยาก ด้วยอุปาทานของคน มันก็ตีความของมันไปแตกต่างกันหลายหลาย ในการประพฤติปฏิบัติในพระพุทธศาสนาที่มีความเชื่อต่างๆ กันไปไง แต่ถ้าเรามีความเชื่อ เรามีศรัทธาความเชื่อของเรา ด้วยความมั่นคงของเรา เราจะเชื่อพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โดยสัจจะโดยความจริง ถ้าเราศึกษาเราก็ศึกษาด้วยสติด้วยปัญญาของเรา เวลาจะประพฤติปฏิบัติขึ้นมามันเป็นจริตนิสัย เวลามันจะเป็นไปในหัวใจ แล้วถ้าหัวใจมันแก มันออกนอกเรื่องนอกราว นั้นนะมันจะพาเราออกนอกเรื่องนอกราวไป เรามีสติยังงี้ไว้ เราจะเอาความจริงๆ ของเราไป

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารถนาเป็นพระโพธิสัตว์ ปรารถนาเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เสวยภพเสวยชาติเป็นพระโพธิสัตว์ๆ ไอ้หัวใจของเรามันไปเสวยด้วยไสยศาสตร์ มันส่งออกหมด ถ้ามันจะเป็นจริงๆ เห็นไหม เราจะเอาหลักพระพุทธศาสนา ศีล สมาธิ ปัญญา ศีล สมาธิ ปัญญาไป ถ้าศีล สมาธิ ปัญญา คนต้องมีอำนาจวาสนา

คูลี คนที่เขามีฐานะ ความเป็นอยู่เขาเรียบง่าย บ้านที่เขาหุงหาเรียบแล้วหุง ไข่ของเขาแปะเข้าไป มีอะไรพะรุงพะรังเลย อยากรู้อยากเห็นอะไรร้อยแปด คนที่เขามีฐานะนะ บ้านเขาเรียบ หุง พระพุทธศาสนาสอนถึงความเรียบง่าย ไม่มีสิ่งใดเข้ามาเจือปนเลย แต่ด้วยกิเลสตัดมหาความทะยาน อยากรู้ ด้วยความเห็นของคน ส่งออกทั้งนั้น ส่งออกทั้งนั้นแล้วก็ไปยึดสิ่งนั้นว่าเป็นธรรมๆ ใครไม่รู้ไม่เห็นอะไร คนนั้นภาวนาไม่เป็น คนภาวนาเป็นต้องรู้ต้องเห็นต่างๆ

รู้เห็นก็เป็นสวนสัตว์ไป ไปดูสวนสัตว์สิ สวนสัตว์เขาดูแลรักษาดีกว่าเราเลี้ยงอีก เขามีสัตวแพทย์คุ้มครองดูแลเลย แล้วจะแก้กรรม แก้กรรมก็ไปคูลี เวลาคุกทำความผิดเข้าคุก เดี่ยวออกจากคุก แก้กรรม ๒๐ ปีออกจากคุกมาแก้กรรม เป็นเรื่องไสยศาสตร์ เป็นเรื่องความเชื่อ แล้วเขาก็หลงไหลไปกับเขา

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาสอน สอน เห็นไหม เรามีสิ่งใด คนเราทุกข์จนขี้ใจ ขนาดไหน อนุโมทนาทานไปกับเขา เราเกาะคุณงามความดีของเขาไป ถ้าเรามีสิ่งใดนะ เราก็บำรุงหัวใจ ให้มันเข้มแข็งขึ้นมา

การเสียสละคือความตระหนี่ถี่เหนียวไป มันตรงข้าม การสละคือตรงข้ามกับความตระหนี่ถี่เหนียว สิ่งต่างๆ มันตระหนี่ถี่เหนียวในหัวใจของเรามันเป็นอุปาทาน มันยึดมันถือมันโดยธรรมชาติของมัน ของกู ของกูทั้งนั้นนะ โดยสัจจะโดยธรรมชาติ แต่เขาก็ฝึกหัดๆ ให้มันหลุดสว่างไป ให้มันหลุดสว่าง ทำประโยชน์ได้ใหม่ หัดทำประโยชน์เสียบ้าง ทำประโยชน์ๆ ให้จิตใจมันสร้าง สร้างคุณงามความดีของมันไป ทำประโยชน์กับหัวใจเราบ้าง

ถ้าหัวใจมันทำประโยชน์ออกไปนะ มันออกไปมันอดอดขัดข้องทั้งนั้นนะ แต่เราฝึกหัดๆ ให้มันเปิดกว้างใช้ใหม่ แล้วมันจะรู้เห็นสิ่งใดนะ เห็นด้วยการส่งออก เห็นด้วยอุปาทาน เห็นด้วยจิตนิสัย เห็นแล้ววาง เพราะการเห็นอย่างนั้น เพราะจิตนิสัยอย่างนั้นมันถึงชักนำให้จิตใจของเราเป็นอย่างนั้น ชักจิตใจของเราให้ไปมีติดบอดใจ แต่ถ้าเราจะดึงกลับมาให้สู่พุทธะ ให้สู่สัจจะความจริง เราตั้งสติของเราไว้ ปัญญาอบรมสมาธิ พุทโธชัดๆ พุทโธชัดๆ ไว้ เห็นไหม คนที่เขาจ้ำจอย เขามั่งมีศรีสุข เงินทองเขาล้นฟ้า บ้านเรือนเขาอยู่กันเรียบง่าย เขาไม่ต้องเอาอะไรมาแปะให้รกรุงรังหรอก

สัมมาสมาธิเวลาจิตมันสงบเข้ามามันเรียบหุ เรียบง่าย สว่างกลางหัวใจ มีความว่าง มีความผ่อนคลาย ความผ่อนคลายก็เปรียบพระอาทิตย์ ความผ่อนคลายก็แสงสว่าง ส่งออกทั้งนั้น ความผ่อนคลายมันเป็น

ภาษา มันผ่องใสมันโล่งโล่งกลางหัวใจ ถ้ามันเป็นประโยชน์ นี่พระพุทธศาสนา ถ้าพระพุทธศาสนา มันมี สัจจะ มีความจริงอย่างนี้ มันจะต้องไปแข่งขันอะไรกับใคร ใครที่มันแข่งขันๆ เพราะข้างในมันกลวง

หลงตาทำนพุดประจำ ถ้าไม่ติดเราซะอย่างหนึ่งจบ ติดเราไป อยากให้เขาเชื่อถือศรัทธา อยากจะเทียมหน้าเทียมตา มันจะเทียมตาใคร หน้าตามึงไม่มีหรือ หน้าตามึงก็มีอยู่แล้วต้องไปเทียม หน้าเทียมตาใคร ถ้ามันมีดีจริงอยู่ในหัวใจ ถ้ามันมีดีจริงในหัวใจนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้อยู่โคนต้นโพธิ์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นพระป่าองค์แรก องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทำนหรือค้ำของทำนมา แล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าขึ้นมา

ไอ้สิ่งที่ก่อสร้างร่างขึ้นมา มันมาที่หลังไป พอมานที่หลังมันเป็นที่พึ่งอาศัยเท่านั้น มันเป็นเพราะ คนที่มีศรัทธามีความเชื่อของเขา กษัตริย์สมัยพุทธกาลเขาได้สร้างสมบุญญานิกการของเขาไป เขาสละ ทานของเขาด้วยศรัทธาของเขา ด้วยวัฒนธรรมประเพณีของเขา

ถ้าชาวพุทธ ชาวพุทธก็ศีล สมาธิ ปัญญาในหัวใจใจ มรรคมันเกิดที่นี้ใจ แล้วจะไปเทียม หน้าเทียมตาใครล่ะ เทียมธรรมลี ธรรมในหัวใจให้มันพัฒนาขึ้นมา ธรรมในหัวใจ ศีล สมาธิ ปัญญา ศีล สมาธิ ปัญญา ที่เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เวลาเกิดมาพบพระพุทธศาสนา ศาสนา เห็นใหม่ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสั่งพระอานนท์ไว้

“เธอบอกประชาชนนะ ให้เขาปฏิบัติบูชาเราเถิด ปฏิบัติบูชาเราเถิด”

การประพฤติปฏิบัติมันก็เป็นภาระขนขวาย การขนขวายมันจะดีจะชั่วเป็นคนกระทำ คนที่มี การกระทำขึ้นมา **พระพุทธศาสนา มันสำคัญ สำคัญที่นี้ใจ สำคัญที่การกระทำของเรา สำคัญที่ หายใจเข้าพุท หายใจออกโธนี่ใจ สำคัญที่หัวใจนี่ใจ** ถ้าหัวใจนี้มันเข้มแข็งขึ้นมาแล้ว มันจะมีอะไร มาชักนำหัวใจเราไปใจ สิ่งที่เป็นธรรมๆ แล้ววิหารธรรม วิหารธรรมในหัวใจ มันมีความสุขความสงบของ มัน

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมาแล้ว วิมุตติสุข วิมุตติสุข อยู่ไหนก็มี ความสุข ความสุขที่ไม่ต้องไปแสวงหาที่ไหน เวลาพวกเขาได้พวกเขาทุกข์ขี้ยาก ถ้าทำคองความสงบของใจ เข้ามานะ ขอให้ใจสงบเถอะ สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี แค่ความสงบของใจมันนี่จริง ไอ้โฮ! มันฝังใจ

แค่จิตสงบนั้นนะ แล้วจิตสงบมันหาที่ไหนละ ไปซื้อหาที่ไหน จะไปสำนักไหนให้เขาชวนชวายเป็นให้ ถ้าเราไม่ทำของเราขึ้นมาเอง ถ้าไปทำที่ไหนอันนั้นเขาขัดเคืองให้ ซี้เลยว่าเป็นอันนั้น เป็นอันนั้น

เป็นอะไร เขาว่าเป็นแต่เราไม่เป็น เขาว่าเราเป็นแต่เราทุกข์ ถ้ามันทุกข์มันสุขมันอยู่ที่หัวใจเรานี่ สิ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเปิดตาของใจนะ เวลาตาของใจที่มันทุกข์มันยากอยู่มันก็เต็มหัวอก ถ้ามันจะเป็นคุณงามความดีขึ้นมาบ้าง ก็ให้มันเกิดชวนชวายเป็นความจริง ถ้าเป็นความจริงขึ้นมา สิ่งนี้มันมีคุณค่ามหาศาลนะ สิ่งนี้มันเกิดขึ้นมาในหัวใจอัสตมสมบัติ อัสตมสมบัติ

หลวงตาท่านพูดประจำ ถ้าพระทรงศีลทรงธรรมไม่ได้ใครจะทรง ถ้าพระภาวนาไม่เป็น พระภาวนาไม่ได้ แล้วจะให้ใครทำ พระต้องภาวนาได้ก่อน ถ้าพระภาวนาได้ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ พระสงฆ์เป็นที่พึ่งที่อาศัยของเราไง ถ้าที่พึ่งอาศัยของเรานะ หัวใจเราที่อ่อนแอ หัวใจที่เรา เห็นไหม

พระโพธิสัตว์ พระโพธิสัตว์เสวยชาติเป็นพระโพธิสัตว์ ใ้พระปฏิบัติกันไปเห็นแต่สัตว์ เห็นสัตว์ เห็นภูต ผี ปีศาจ ถ้าอย่างนั้นเราก็ไปสวณสัตว์ แก้กกรรมๆ ก็ไปวันที่เขาอภัยโทษออกจากคุกเต็มเลย มันแก้กรรมเสร็จแล้ว คนที่พ้นจากโทษ พ้นจากคุกนั้นมันแก้กรรม แล้วเอ็งจะไปแก้กรรมอะไรของเอ็ง ทำคุณงามความดีของเราสิ ทำดี ความดีเป็นความดี ความชั่วเป็นความชั่ว ทำความชั่วแล้วมันเกิดผล เกิดกรรมทั้งนั้น กรรมคือการกระทำ เอ็งได้ทำไปแล้ว

นี่ไง เวลาหลวงตาท่านสอนไป เทียบหามแต่บาปแต่กรรม เทียบทำแต่ความชั่ว แล้วก็ปลิ้นปล้อนว่าตัวเองทำคุณงามความดี แล้วจะเอาความดีมาจากไหน มันฝังอยู่ในหัวใจ ความลับไม่มีในโลก ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว แล้วเราชวนชวายเป็นสร้างคุณงามความดีของเรา ใครจะเยาะเย้ยถากถางช่างหัวมัน คนทำคุณงามความดีโดนตีโดนตำทั้งนั้นนะ มันจะไปนิพพาน มันจะไปสวรรค์ อ้าว! ก็จะไปนะทำไมเออ! บอกมันเลย พอมันบอกจะไปสวรรค์ จะไปนิพพาน โอ้ย! อายเขา ไม่กล้าทำ

เวลาต่อไปจะทำคุณงามความดีต้องแอบทำ ใ้ทำความชั่วไม่ต้อง กินเหล้าเมายากลางถนนหนทางเป็นไปไม่ได้หมด จะไปวัดไปวาต้องแอบต้องซ่อนไป อนาคตนะผู้ดีเดินตรอก ซี้ครอกเดินถนนอนาคต เพราะซี้ครอกมันมาก เวลาหลวงตาท่านสอน คนดีมากหรือคนชั่วมาก คนชั่วมากกว่าคนดีทั้งนั้น เวลาคนชั่วมากกว่าคนดี คนชั่ว เวลาคนชั่วชนโคกับเขาโค เขาโคมีอยู่ ๒ เขา ชนโคมีอยู่เต็มตัวมัน

นี่ก็เหมือนกัน สังคมเป็นแบบนี้ ถ้าสังคมเป็นแบบนี้เราหลีกเลี่ยงของเรา ถ้าสังคมเป็นแบบนี้ คนไม่มีจุดยืนนะ ไหลไปกับเขา มันผิดกระแสสังคมไม่ได้ จะทำคุณงามความดีก็ต้องผิดกระแสสังคมก่อน แล้วเราก็ไปทำคุณงามความดี ยังทำจะถูกที่ถูกต้องทางอีกหรือไม่ ก็ยังต้องพิจารณากันก่อน

นี่ไง กาลามสูตร กาลามสูตร ไม่ให้เชื่อใดๆ ทั้งสิ้นไง ไม่ให้เชื่อใครทั้งสิ้น ให้เชื่อผลจากการกระทำของเรา คือจะรู้ได้ต่อเมื่ออยู่ด้วยกัน ธรรมะจะรู้ได้ตอนอ้าปากเนีย ธรรมะจะรู้ได้ตอนเทศน์ ธรรมะจะรู้ได้ คนจะรู้ว่าโง่ ฉลาด ตอนที่ยังพูด มันพูดออกมาว่ามันโง่หรือฉลาด ธรรมะมันทำให้โง่ได้อย่างไร ธรรมะมันจะทำให้ฉลาด

คนที่ฉลาด ฉลาดในอะไร ฉลาดในอารมณ์ ฉลาดในกิเลสตัดทอนความทะยานอยาก ฉลาดในสิ่งที่ครอบงำหัวใจ ฉลาดสิ่งที่ยังชักชวนให้ไปกินเหล้าเมายา มันชวนให้เล่นการพนัน มันชวนให้ไปเที่ยว ถ้าเราฉลาดกว่ามัน ทำไมไม่ต้องเอาเงินไปเผาทิ้ง ภูฉลาดกว่ามึง ภูไม่เอาเงินไปเผาทิ้ง ความสุข ความสุขก็เดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนาให้จิตมันสงบ สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี แล้วหาซื้อไม่ได้ เทวดา อินทร์ พรหมยังแสวงหา เราต้องการอย่างนี้ไง ถ้าคนมันฉลาดมันฉลาดที่นี้ ถ้าฉลาดที่นี้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอน สอนให้พวกเราฉลาดขึ้น สอนให้เราพัฒนาขึ้น พัฒนาด้วยสติด้วยปัญญาของเรา

วันพระ วันพระเป็นผู้ประเสริฐ ทำหัวใจของเราให้ประเสริฐขึ้นมา ถ้าหัวใจประเสริฐขึ้นมาเราจะเป็นคนดี คนดีของเรา คนดีในหัวใจของเรา ไม่ใช่คนดีของใครทั้งสิ้น ถ้าคนดีของใครทั้งสิ้น นั่นนะ จะเป็นเหยื่อแล้ว คนดีต้องทำบุญเยอะๆ คนดีต้องเป็นพวกเรา ถ้าเป็นพวกเขาไม่ดีเป็นคนดีในหัวใจของเรา ไม่ใช่ดีของใครทั้งสิ้น โลกธรรม ๘ มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ ดิฉินนินทา เรื่องของเขา ไม่เกี่ยว ความจริงๆ ความจริงในหัวใจของเรา พิสูจน์กันที่นี้ **อตฺตา หิ อตฺตโน นาโถ** ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน

พระพุทธศาสนานี้สำคัญมาก สำคัญทำให้ทุกๆ ดวงใจมีสิทธิเสรีภาพที่จะทำได้ ทำให้ดวงใจนี้พ้นจากการเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ พระพุทธศาสนาสำคัญที่สุด ไม่เชื่อสิ่งใดทั้งสิ้น ไม่เคารพบูชาใดๆ ทั้งสิ้น เคารพแต่พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ถ้าปฏิบัติไปแล้วเห็นสัจจะเห็นความจริงขึ้นมา ภาวนามยปัญญาเกิดขึ้นในหัวใจนี้ ต้องการสิ่งนี้เป็นธรรมโอสภเพื่อรักษาหัวใจของเรา เอวัง

เทศน์เช้า วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๐ ๘